

८८ रूपकातिशयोक्ति: “हरकातिशयोक्ति: स्याद्विगीर्याध्यव-
सानतः” च० “पश्य नीलोत्पलङ्घनाच्चिसरन्ति शिता: शरा:”
८९ लक्षितम् ‘प्रसुते वर्णेवाक्यार्थप्रतिव्यस्य वर्णनम्’ ।
लक्षितं निर्गते नीरे सेतुभेदा चिकीर्षति च० ।
९० खेश: “खेशः स्याहोषगुणयोर्गुणदेवत्वकल्पनम्” । च० “अखिः-
खेश विहङ्गेषु हन्त स्वच्छन्दचारिषु । शुक ! पिङ्गरवन्धस्ते
मधुराणां गिरां फलम्” । स० क० तु लवत्वे नायसुक्तः ।
९१ लोकोक्ति: “लोकप्रवादादुक्तिर्विक्तिरिति” कथग्रन्ते च० ।
“सहस्र कतिचिन्नासान् भीलयित्वा विलोचने” ।
९२ विकल्पः “विकल्पस्तुत्यवलयोर्विभवातुरीयुतः” च० ।
“सद्यः शिरांसि चापान् वा नमयन्तु महीभूजः” ।
९३ विकल्पः “विकल्प विशेषसामान्यविशेषाः स विकल्पः” ।
च० “स न जिञ्चे महान्नोहि दुर्जयाः सामराद्व” ।
९४ विचित्रम् ‘विचित्र’ तद्विरुद्धस्य कतिरिष्टफलाय चेत् च० ।
“प्रणमल्युच्चिहेतोर्जीवनहेतोर्विसुच्चिति प्राणान् । इःखीयति
सुखहेतोः कोमूः सेवकादन्यः” ।
९५ वितर्कः “जहो वितर्कः सन्ते हनिर्ण्यान्वरधिष्ठितः ।
द्विधासौ निर्ण्यान्वस्त्वानिर्ण्यान्वस्त्वं कीर्त्यते । तत्त्वात्
पात्यतत्त्वानुपाती यशोभयात्मकः” स० कण्ठा० ।
तेषु निर्ण्यान्वस्त्वानुपाती यथा । ‘मैनाकः किमयं
रुणाङ्गि गग्ने मन्मार्गसव्याहता शक्तिस्तस्य तुतः ? स
वज्रपतनाद्भीतो महेन्द्रादपि । तार्च्छः सोऽपि समं
निजेन विभुना जानाति मां रावणमा ज्ञातं स जटायुरेष-
जरसा लिङ्गो वधं वाच्छ्रिति” । स एवातत्त्वानुपाती यथा ।
“अस्याः सर्गविधौ प्रजापतिरभूङ्ग्नो तु कान्तिपदः इङ्ग-
रैकनिधिः स्वयं तु भद्रो मासोत्तु पुष्पाकरः । वेदाभ्यासज-
डः कथं तु विषयव्याघ्रत्वकौदृहलो निर्भाँडुः प्रभवेत्
मनोरमभिदं रूपं पुराणो सुनिः” चन्द्रादिष्वन्यतमेन
प्रजापतिना भवितव्यमित्यतत्त्वानुपाती निर्णयान्वोवितर्कः ।
स एव उभयात्मा यथा ‘चित्ते निवेश्य परिकल्पितस्त्वयो
गाद्योऽन्नेन रचिता मनसा क्रता तु । खोरत्वद्विर-
परा प्रतिभाति सा भेदात्मभुव्याप्तिन्य वपुश्च तस्याः”
अत्र तत्त्वातत्त्वानुपातित्वादुभयात्मा निर्णयान्वोवितर्कः ।
अनिर्ण्यान्वो मिथ्याविषयो यथा । “अद्वैतः इङ्गः हरति
पवनः किंखिदित्युन्मुखीभिर्द्योच्छ्रुत्यश्चित्वकितं सुग्र-
सिङ्गाङ्गनाभिः” । तु एवामिथ्यारूपो यथा । “अय-
ससौ भगवान्तु पाण्डवः स्थितव्याङ्ग्नुनिना शशि
सौलिना । समधिरुद्भवेन च जिष्णुना खिदिति वेग-

वशान्नुभुदे गर्णैः” । स एव उभयात्मा यथा । माया खिदेषा
मतिविभवमो वा ध्वस्तु तु मे वीर्यं समाहमन्यः । गारुडीव
सुका हि यथा युरा मे पराक्रमने न शराः किराते” ।
९६ विधिः “सिङ्गस्यैव विधानं यत् तामाङ्गविध्याङ्गतिम्” च० ।
“पञ्चमोदञ्चने काले कोकिलः कोकिलोऽभवत्” ।
९७ विध्याभासः वस्तुनोवकुमिष्टय तु विशेषप्रतिपक्षये । निषे-
धाभास आक्षेपो वच्यमाणोऽन्तर्गोदिधा । अनिष्टस्य तथा-
र्थस्य विध्याभासः परोक्त इति” सा० द० । उदाहरणं
तत्र ज्ञेयम् । आज्ञेपभेद इत्यन्ये ।
९८ विनोक्ति: “विनोक्ति: स्याद्विना किञ्चित् प्रसुतं हीन-
सुच्यते तच्चेत् किञ्चिद्विना रस्य” विनोक्ति: सापि कथग्रन्ते” ।
च० हीनते “विद्या हृदयापि सावद्या विना विनय-
सम्पदम्” । रस्यते “विना खलैर्विभाव्येषा राजेन्द्र !
भवतः सभा” । विनार्थग्रन्थात्यासपि सा० द० । “निर्यकं
जन्मगतं नलिन्या यथा न दृष्टं तुहिनांशुविम्बम् । उत्पत्ति-
रिन्द्रोरपि निष्फलैव दृष्टा विनिद्रा नलिनी न येन” ।
९९ विभावना “विभावना विनापि स्यात् कारणं कार्यं जन्म-
चेत् । हेतूनामसमयत्वे कार्योत्पत्तिश्च सा मताऽ । कार्योत्प-
त्तिश्चित्तीया स्यात् सर्वपि प्रतिबन्धकेऽचकारणात् कार्यं
जन्म चतुर्थी स्याद्विभावनाऽ । विरुद्धात् कार्यसम्पत्तिर्दृष्टा
काचिद्विभावनाऽ । कार्यात् कारणजन्मापि दृष्टा काचित्
विभावनादै” च० । क्रमेण यथा । “अपि लाज्ञारसाऽसिक्तं
रक्तं ते चरणद्वयम्” । १ । “अस्तैरतीक्ष्णकठिनैर्जग्जयति
मन्मथः” । २ । “नरेन्द्रोद्योगरुद्धविद्याभिज्ञस्य दंशनप्रतिबन्धकगारुद्धविद्या
संविधानेऽपि दंशनोत्पत्तेस्तुतीया विभावना” “शङ्खाद्वी
णानिनादोऽयसुदेति महद्दभुतम्” । ४ । “शीतांशुकिरणा-
स्तन्वीं हन्त सन्नापयन्ति ताम्” । ५ । “यशः पयोराशिरभूत-
करकलतरोस्तत्र” । ६ । दर्पणे तु “विभावना विना हेतुं
कार्योत्पत्तिर्वद्यते । उक्तानुक्तनिमित्तत्वात् द्विधा सा
परिकीर्तिता” इति उक्तयित्वा “विना कारणसुप्रविभ-
ध्यमानोऽपि कार्योदयः किञ्चिदन्यत् कारणसपेक्ष्यै
भवितुं युक्तं तत्र कारणात्मरं क्वचिदुक्तं क्वचिच्चेति”
व्यवस्थाप्त उदाहृतम् “अनायासक्षणं मध्यमशङ्कतरले
दृशौ । अभूषणानोहारि वपुर्वयसि सुभ्रुवः” । अत्र
वयोरूपं निमित्तसुक्तम् “वपुर्भाति न तन्मुत इति पाठे
तदगुक्तमिति भेदः” ।
१०० विरोधः “जातिच्छहर्भिर्जात्यादैर्गुणो गुणादिभिर्खिभिः” ।